

1. В то время, говорит Господь, выбросят кости царей Иуды, и кости князей его, и кости священников, и кости пророков, и кости жителей Иерусалима из гробов их;

УПО: Того часу, говорить Господь, повитягують кості царів Юди та кості його князів, і кості священників, і кості пророків, і кості мешканців Єрусалиму з їхніх гробів,

KJV: At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jerusalem, out of their graves:

2. и раскидают их пред солнцем и луною и пред всем воинством небесным, которых они любили и которым служили и в след которых ходили, которых искали и которым поклонялись; не уберут их и не похоронят: они будут навозом на земле.

УПО: і порозкладають їх перед сонцем і перед місяцем, та перед усіма небесними світилами, яких вони кохали та служили їм, і що йшли за ними, і що зверталися до них, і що вклонялися їм. Не будуть вони зібрані й не будуть поховані, гноєм стануть вони на поверхні землі!

KJV: And they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and whom they have served, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have worshipped: they shall not be gathered, nor be buried; they shall be for dung upon the face of the earth.

3. И будут смерть предпочитать жизни все остальные, которые останутся от этого злого племени во всех местах, куда Я изгоню их, говорит Господь Саваоф.

УПО: І смерть буде ліпша від життя для всієї решти позоставилих зо злого цього роду, по всіх цих місцях позоставилих, куди Я їх повиганяв, говорить Господь Саваот.

KJV: And death shall be chosen rather than life by all the residue of them that remain of this evil family, which remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

4. И скажи им: так говорит Господь: разве, упав, не встают и, совратившись с дороги, не возвращаются?

УПО: І скажеш до них: Так говорить Господь: Хіба падають і не встають? Хіба хто відступить, то вже не вертається?

KJV: Moreover thou shalt say unto them, Thus saith the LORD; Shall they fall, and not arise? shall he turn away, and not return?

5. Для чего этот народ, Иерусалим, находится в упорном отступничестве? они крепко держатся обмана и не хотят обратиться.

УПО: Чому відступив оцей ерусалимський народ усевічним відступленням? Міцно схопились вони за оману, не хочуть навернутись.

KJV: Why then is this people of Jerusalem slidden back by a perpetual backsliding? they hold fast deceit, they refuse to return.

6. Я наблюдаю и слушаю: не говорят они правды, никто не раскаивается в своем нечестии, никто не говорит: `что я сделал?`; каждый обращается на свой путь, как конь, бросающийся в сражение.

УПО: Прислухався Я й слухав: неправду говорять, немає нікого, хто б каявся у своєму лукавстві, говорячи: Що я зробив? Кожен з них обертається до свого бігу, мов той кінь, що женеться у бій...

KJV: I hearkened and heard, but they spake not aright: no man repented him of his wickedness, saying, What have I done? every one turned to his course, as the horse rusheth into the battle.

7. И аист под небом знает свои определенные времена, и горлица, и ласточка, и журавль наблюдают время, когда им прилететь; а народ Мой не знает определения Господня.

УПО: І відає бусел у повітрі умовлений час свій, а горлиця й ластівка та журавель стережуть час прилету свого, а народ Мій не знає Господнього права!...

KJV: Yea, the stork in the heaven knoweth her appointed times; and the turtle and the crane and the swallow observe the time of their coming; but my people know not the judgment of the LORD.

8. Как вы говорите: `мы мудры, и закон Господень у нас`? А вот, лживая трость книжников [и его] превращает в ложь.

УПО: Як ви скажете: Ми мудреці, і з нами Господній Закон? Ось справді брехнею вчинило його брехливе писарське писальце!

KJV: How do ye say, We are wise, and the law of the LORD is with us? Lo, certainly in vain made he it; the pen of the scribes is in vain.

9. Посрамились мудрецы, смутились и запутались в сеть: вот, они отвергли слово Господне; в чем же мудрость их?

УПО: Засоромлені ці мудреці, збентежилися й були схоплені. Ось вони слово Господне відкинули, що ж за мудрість ще мають вони?

KJV: The wise men are ashamed, they are dismayed and taken: lo, they have rejected the word of the LORD; and what wisdom is in them?

10. За то жен их отдам другим, поля их--иным владетелям; потому что все они, от малого до большого, предались корыстолюбию; от пророка до священника--все действуют лживо.

УПО: Тому їхніх жінок віддам іншим, а їхні поля здобувцям, бо вони від малого та аж до великого усі віддались користолюбству, від пророка та аж до священника чинять неправду!...

KJV: Therefore will I give their wives unto others, and their fields to them that shall inherit them: for every one from the least even unto the greatest is given to covetousness, from the prophet even unto the priest every one dealeth falsely.

11. И врачуют рану дочери народа Моего легкомысленно, говоря: `мир, мир!`, а мира нет.

УПО: І легенько лікують нещастя народу Мого, говорячи: Мир, мир, а миру нема!

KJV: For they have healed the hurt of the daughter of my people slightly, saying, Peace, peace; when there is no peace.

12. Стыдятся ли они, делая мерзости? нет, они нисколько не стыдятся и не краснеют. За то падут они между падшими; во время посещения их будут повержены, говорит Господь.

УПО: Чи вони засоромилися, що гидоту робили? Ні трохи вони не засоромилися, і застидатись не вміють, тому то впадуть між упалими в часі навіщення їх, спіткнуться, говорить Господь...

KJV: Were they ashamed when they had committed abomination? nay, they were not at all ashamed, neither could they blush: therefore shall they fall among them that fall: in the time of their visitation they shall be cast down, saith the LORD.

13. До конца оберу их, говорит Господь, не останется ни одной виноградины на лозе, ни смоквы на смоковнице, и лист опадет, и что Я дал им, отойдет от них.

УПО: Зберу їх доценту, говорить Господь: не буде ягід у них на винограді, і не буде на фіговім дереві фіг, а їхнє листя пов'яне, і пошлю їм таких, що їх поїдять...

KJV: I will surely consume them, saith the LORD: there shall be no grapes on the vine, nor figs on the fig tree, and the leaf shall fade; and the things that I have given them shall pass away from them.

14. `Что мы сидим? собирайтесь, пойдем в укрепленные города, и там погибнем; ибо Господь Бог наш определил нас на погибель и дает нам пить воду с желчью за то, что мы гршили пред Господом`.

УПО: Пощо ми сидимо? Збирайтесь та підемо в твердинні міста та й погинемо там, бо Господь, Бог наш, учинив, що ми згинемо, і напоїв нас водою трійливою, бо ми Господеві

згрішили...

KJV: Why do we sit still? assemble yourselves, and let us enter into the defenced cities, and let us be silent there: for the LORD our God hath put us to silence, and given us water of gall to drink, because we have sinned against the LORD.

15. Ждем мира, а ничего доброго нет, --времени исцеления, и вот ужасы.

УПО: Ми миру чекали, й немає добра, часу вилікування й ось жах!

KJV: We looked for peace, but no good came; and for a time of health, and behold trouble!

16. От Дана слышен храп коней его, от громкого ржания жеребцов его дрожит вся земля; и придут и истребят землю и всё, что на ней, город и живущих в нем.

УПО: Чути фиркання коней його аж від Дану, від гуку іржання його жеребців уся земля затремтіла! І прийдуть вони, й пожеруть усю землю та повню її, місто й тих, хто замешкує в ньому...

KJV: The snorting of his horses was heard from Dan: the whole land trembled at the sound of the neighing of his strong ones; for they are come, and have devoured the land, and all that is in it; the city, and those that dwell therein.

17. Ибо вот, Я пошлю на вас змеев, василисков, против которых нет заговариванья, и они будут уязвлять вас, говорит Господь.

УПО: Бо ось Я пошлю проти вас тих вужів та гадюк, що немає закляття на них, і вони вас кусатимуть, каже Господь!

KJV: For, behold, I will send serpents, cockatrices, among you, which will not be charmed, and they shall bite you, saith the LORD.

18. Когда утешусь я в горести моей! сердце мое изныло во мне.

УПО: Яка моя втіха у смутку? Болить мені серце моє...

KJV: When I would comfort myself against sorrow, my heart is faint in me.

19. Вот, слышу вопль дочери народа Моего из дальней страны: разве нет Господа на Сионе? разве нет Царя его на нем? --Зачем они подвигли Меня на гнев своими идолами, чужеземными, ничтожными?

УПО: Ось голосіння дочки Мого народу з далекого краю: Чи Господь не в Сіоні? Чи не в нім його Цар? Нащо Мене розгнівили своїми бовванами, тими чужими марнотами?

KJV: Behold the voice of the cry of the daughter of my people because of them that dwell in a far country: Is not the LORD in Zion? is not her king in her? Why have they provoked me to

anger with their graven images, and with strange vanities?

20. Прошла жатва, кончилось лето, а мы не спасены.

УПО: Минули жнива, покінчилося літо, а ми не спасені...

KJV: The harvest is past, the summer is ended, and we are not saved.

21. О сокрушении дщери народа моего я сокрушаюсь, хожу мрачен, ужас объял меня.

УПО: Через нещастя дочки народу мого знещасливлений я, і міцно страхіття мене обняло...

KJV: For the hurt of the daughter of my people am I hurt; I am black; astonishment hath taken hold on me.

22. Разве нет бальзама в Галааде? разве нет там врача? Отчего же нет исцеления дщери народа моего?

УПО: Чи немає бальзаму в Гілеаді? Чи ж немає там лікаря? Чому нема вилікування для доньки народу Мого?

KJV: Is there no balm in Gilead; is there no physician there? why then is not the health of the daughter of my people recovered?